

การพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Development of Thai-speaking Communication Curriculum Using
Activity-based Learning for 8th Grade Foreign Students

ภคมน รัตนกรานต์* และ เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์**

นักศึกษหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง**

Pakhamon Rattanakran* and Kedthip Sirichaisin**

Graduate Student of Master Degree Program in Education Administration,

Faculty of Education, Lampang Rajabhat University*

Lecturer, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University**

Corresponding author E-mail: fun.pakhamon1981@gmail.com

(Received: August 3, 2020; Revised: August 19, 2020; Accepted: August 31, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชาวต่างชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติยูนิค คอนคอร์ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน ประจําปีการศึกษา 2562 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วย คือ (1) ยินดีที่ได้รู้จัก (2) ตัวฉันกับโลกอีกใบ (3) มัคคุเทศก์น้อย (4) รู้เฟื่องเรื่องโรงเรียน และ (5) ระดมสมองระดมความคิด จัดการเรียนรู้แบบใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมหลักสูตรมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.53) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 2) ผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 27.80$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.53) และก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 13.80$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 5.16) จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่ใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยหลังการใช้หลักสูตร คิดเป็นร้อยละของการพัฒนาเท่ากับ 46.67

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, การพูดสื่อสารภาษาไทย, กิจกรรมเป็นฐาน, นักเรียนชาวต่างชาติ

Abstract

The purposes of this research were to; 1) form the curriculum of Thai-speaking communication using activity-based learning for 8th grade foreign students; and 2) study the result of implementation of Thai speaking communication using activity-based for grade 8th students. The participants were a group of 15 foreign students in grade 8 who were studying at Unity Concord International School, Chiangmai in the academic year of 2019 by using purposive sampling technique. The research instrument used in this study was the Thai-speaking communications test. The data were analyzed by using percentage, mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D).

The Research findings showed that: 1) Thai-speaking communication using activity-based curriculum for 2nd year foreign students of the secondary school level was created consisting 5 learning units: (1) Nice to meet you, (2) Me and another world, (3) Little tour guides, (4) Know well about a school, and (5) Brainstorm and challenge ideas. Overall, the activity-based learning management showed the highest level of suitability ($\bar{X}$ = 4.66, S.D. = 0.53). The research instrument had a conformity index (IOC) of 0.67 and congruence factor of 0.82. 2) The result of Thai speaking communication usage using activity-based curriculum for 2nd year foreign students of the secondary school level showed that the scores of the post-study achievement test of the sampling group displayed mean ($\bar{X}$ = 27.80), standard deviation (S.D. = 0.53) and the mean of the test before study was ($\bar{X}$ = 13.80) with standard deviation (S.D. = 5.16). The results showed that the students who learned through the activity-based learning had higher achievement of 46.67%.

Keywords: Development of Curriculum, Thai-speaking Communication, Activity-based Learning, Foreign Students

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การที่ประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศมาช้านาน ทั้งในด้านการค้าขาย การอุตสาหกรรม การทูต ตลอดจนกิจการของหน่วยงานและองค์กรต่างประเทศทั้งหลาย ทำให้ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาพำนักอาศัยอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายให้จัดตั้งโรงเรียนประเภทนานาชาติขึ้นเป็นโรงเรียนนโยบายพิเศษ (เฉพาะกาล) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2479 และไม่อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนประเภทนี้มากขึ้น ต่อมาในสมัยนายกรัฐมนตรีนายอานันท์ ปันยารชุน (พ.ศ. 2534) ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายโดยอนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้นและอนุญาต

ให้เด็กไทยสามารถเข้าเรียนได้ (วิจิตร ศรีสอาน อ้างอิงจาก ผุสดี ตรงต่อการ, 2540) โดยในระยะต่อมามีกำหนดให้นักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติศาสนา ทั้งนี้เด็กไทยจะต้องมีจำนวนไม่เกินร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่มีอยู่ในโรงเรียน ดังนั้น การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นปัจจัยหลัก ที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมและประเทศชาติ เพราะนอกจาก จะทำหน้าที่ถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากบรรพบุรุษถึงคนรุ่นหลังแล้ว การศึกษายังทำหน้าที่พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม คติภพและความสามารถที่จะดำรงชีพ และประกอบกิจการงานต่างๆ ได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมุ่งพัฒนาคน และสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้และมีความสุขอย่างยั่งยืน (Green Society) นำไปสู่การอยู่ดีมีสุขของคนไทย ทำให้เกิด การพัฒนาและเป็นเครื่องมือนำทางในการบริหารประเทศต่อไป (พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์, 2551)

หลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ มีหลักการที่สำคัญ คือ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมให้เยาวชนชาวต่างประเทศได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องรวมทั้งมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับวัฒนธรรม ไทย ประวัติศาสตร์ไทย สถาบันพระมหากษัตริย์ไทย และสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมตามพื้นฐานทาง ภาษาและวัฒนธรรมไทยของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจและเคารพในวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมเจ้าบ้าน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม และใช้ชีวิตในประเทศไทย ได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Base Learning) เป็นกระบวนการหนึ่งของการ จัดการเรียนรู้ แบบผ่านการลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยเอากิจกรรมเป็นที่ตั้ง เพื่อที่จะฝึกหรือ พัฒนา ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของ ผู้เรียน โดยออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม เน้นให้รู้จักคิดวิเคราะห์และเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำจริง (Learning by doing) กระตุ้น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับครูสอน เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต และถือเป็นการ จัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

การจัดการเรียนการสอนในแนวคิดและจุดมุ่งหมายใหม่ทางการศึกษาโดยเฉพาะทางจริยศึกษาไว้ว่า ครูควรจัด กิจกรรมการสอนประเภทต่างๆ ขึ้นแทน เพื่อให้ลักษณะของเนื้อหาทางด้านจริยธรรมง่ายต่อ การทำความเข้าใจ และนักเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วย ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งวิธีการสอนด้วยกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ไม่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ แต่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและมีบทบาทในการค้นคว้าหา ความรู้ด้วยตนเอง โดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำจริง (Learning by doing) โดยเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ความรับผิดชอบ ร่วมกัน มีวินัยในการทำงาน และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน โดยผู้สอนจะเป็น ผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการ เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง โดยการใช้วิธีการสอน ด้วยกิจกรรมเป็นฐาน มาบูรณาการร่วมกับเนื้อหาบทเรียน เพื่อการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมได้

นอกจากนี้การเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ยังสามารถผสมผสาน กับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารให้แก่ผู้เรียนด้วยประสบการณ์ตรง ด้วยการวางแผนกิจกรรม

จัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกฝนทักษะการพูดสื่อสารภาษาไทยเป็นหลัก เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริงให้แก่ผู้เรียนให้ตรงตามคุณลักษณะและมาตรฐานตัวชี้วัดตามหลักสูตรภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

จากการสังเกตพฤติกรรมและการวัดประเมินผู้เรียนชาวต่างชาติพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ที่ได้เรียนมาและจากประสบการณ์ของผู้เรียนที่เคยได้อินในการสนทนาสื่อสาร แต่ผู้เรียนยังไม่สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ใช้คำยังไม่ถูกต้องตรงตามความหมายของคำ และการเรียบเรียงประโยคยังไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย อีกทั้งนักเรียนยังขาดโอกาสในการสื่อสาร เนื่องจากบริบทและบรรยากาศการเรียนรู้ในโรงเรียนนานาชาติต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร ทำให้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนยังไม่พัฒนา หรือพัฒนาได้ช้า และไม่ได้นำความรู้ความสามารถมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนได้เท่าที่ควร ทำให้นักเรียนเกิดความไม่มั่นใจและไม่กล้าพูดสื่อสารเมื่ออยู่ในสถานการณ์จริง ซึ่งการสื่อสารถือเป็นปัจจัยหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของการเรียนภาษาไทยในโรงเรียนนานาชาติ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและเคารพในวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมเจ้าบ้าน นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม และใช้ชีวิตในประเทศไทยได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข ตามหลักสูตรภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจและได้ทำการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนนานาชาติยูนิตี้ คอนคอร์ด์ชั่น โดยเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์ด้วยการใช้กิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียน ด้วยกิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของทักษะการพูดสื่อสาร ตามหลักทฤษฎี หลักการความเชื่อและแนวคิดตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่มีกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ รวมทั้งวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะหรือความชำนาญ จะส่งผลทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย สามารถช่วยเสริมสร้างให้กระบวนการเรียนรู้นั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีแรงเสริมในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของผู้เรียนเพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาไทยให้แก่ นักเรียนต่างชาติต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อสร้างหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2.2 เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติยูนิตี้ คอนคอร์ด์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2562 จำนวน 2 ห้อง รวม 40 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติยูนิตี้ คอนคอร์ด์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2562 จำนวน 1 ห้อง ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง รวม 15 คน

3.2 แบบแผนการทดลอง แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ One-Group Pretest-Posttest Design ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2551)

$$O_1 \quad \times \quad O_2$$

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

O_1	คือ	การวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยก่อนการทดลอง (Pretest))
X	คือ	การจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้การพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
O_2	คือ	การวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยหลังการทดลอง (Posttest)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเอกสารประกอบหลักสูตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 สร้างหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเอกสารประกอบหลักสูตรโดยดำเนินการดังนี้

3.4.1.1 การวินิจฉัยความต้องการ ผู้วิจัยศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยและสำรวจความต้องการของครูในการที่จะแก้ปัญหา โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่ควรเร่งแก้ไข พร้อมทั้งสำรวจความสนใจและความต้องการของผู้เรียนในการเรียนรู้ แล้วทำการสังเคราะห์ปัญหาและความต้องการของครูและนักเรียน

3.4.1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้แก่ 1) นักเรียนทุกคนเห็นคุณค่าของตัวเอง (Self Esteem) มีความรับผิดชอบและมีความกระตือรือร้น ในการฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย 2) นักเรียนชาวต่างชาติมีความสามารถทางด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ 3) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และตระหนักถึงคุณค่าทางภาษา และวัฒนธรรมไทย

3.4.1.3 เลือกเนื้อหา โดยวิเคราะห์จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร คือ การพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3.4.1.4 การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา โดยวิเคราะห์ความยากง่ายของเนื้อหาและกำหนดองค์ประกอบของเนื้อหา และจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ 5 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 เรื่อง ยินดีที่ได้รู้จัก หน่วยที่ 2 เรื่อง อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน หน่วยที่ 3 เรื่อง มัคคุเทศก์น้อย หน่วยที่ 4 เรื่อง รู้เฟื่องเรื่องโรงเรียน หน่วยที่ 5 เรื่อง ระดมสมอง ประลองความคิด

3.4.1.5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ เลือกใช้แนวคิดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของ ศศิธร ลิจันทรพร (2556)

3.4.1.6 การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและให้ประสบการณ์ (Motivation and Experience) ขั้นที่ 2 การให้ความรู้และการลงมือปฏิบัติ (Knowledge and Practice) ขั้นที่ 3 ผลสะท้อนกลับ (Feedback) และขั้นที่ 4 การประเมินผล (Evaluation)

3.4.1.7 การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ทำการวัด คือ ความสามารถด้านพุทธานุภาพภาษาไทย และเครื่องมือที่ใช้ คือ รูบริกส์ ซึ่งเป็นแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics)

3.4.1.8 การตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินด้วยแบบประเมินความเหมาะสมชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.4.2 สร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย โดยศึกษาหลักสูตร ภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับโรงเรียนนานาชาติ สร้างแบบความสามารถด้านพุทธานุภาพภาษาไทย โดยใช้เกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย และเทียบคะแนนโดยใช้คะแนนจากรูบริกส์ (Analytic Rubrics)

การหาคุณภาพแบบวัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างประเด็นคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง ของระดับความคิดเห็น (IOC) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.67 และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบวัด ความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทยไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติยูนิตี้ คอนคอร์ด ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลที่ได้มา ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของ ครอนบาค โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1. การประเมินก่อนการทดลอง ประเมินความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย ก่อนการใช้หลักสูตร โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.5.2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.5.3. การประเมินหลังการทดลอง วัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย หลังการใช้หลักสูตร โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพภาษาไทย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนการพุทธานุภาพภาษาไทย ก่อนการทำแบบวัดความสามารถด้านการพุทธานุภาพและ คะแนนที่ได้หลังจากการวัดความสามารถโดยใช้หลักสูตรการพุทธานุภาพภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียน ชาวต่างชาติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ผลการวิจัย

4.1 การพัฒนาหลักสูตรการพุทธานุภาพภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้ ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและ ประเมินผล และเงื่อนไขในการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งนำหลักสูตรที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.66, S.D. = 0.53) และคุณภาพของเอกสารประกอบหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.66, S.D. = 0.53)

4.2 ผลการใช้หลักสูตรการพุทธานุภาพภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนของกลุ่มทดลอง รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองตามหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละการพัฒนา
ก่อนเรียนด้วยหลักสูตรฯ	15	13.8	5.16	46.67
หลังเรียนด้วยหลักสูตรฯ	15	27.8	1.42	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย ทางกรเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างตามหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 27.80) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.42) และ ก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 13.80) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 5.16) ตามลำดับ จึงกล่าวได้ว่าร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 46.67

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 การสร้างหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ผลการสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขในการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งนำหลักสูตรที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.66, S.D. = 0.53) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรม ตามแนวคิดของ เยาวเรศ ภักดีจิตร (2557) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-based Learning) ในการยึดหลักการให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง “Child Centered” การเรียนโดยการปฏิบัติจริง Learning by Doing และปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และแก้ปัญหาได้ Doing by Learning และศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของ ศศิธร ลิ้นจันทพร (2556) ที่ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ค้นคว้า ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าในเนื้อหาบทเรียนผ่านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ หรือปฏิบัติด้วยตนเอง จากการทดลอง การเล่นเกม การสร้างสรรค์ผลงาน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีการวางแผนในการใช้สื่อที่ดี จะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ในตัวบุคคลได้อย่างเต็มความสามารถ รวมถึงแนวคิดของ วิโรจน์ ลักขณาอดิศร (2550) ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานว่าเป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามแนวคิดแบบการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-Based Learning) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ผ่านการเล่น เกม กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบเนื้อหาสาระในระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งสามารถพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และผู้วิจัยได้นำกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มาวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรมี 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยความต้องการ ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหา ขั้นที่ 4 การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 7 การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน หลังจากนั้นนำร่างหลักสูตรเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและความน่าเชื่อถือ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบทั้ง 8 ด้านคือ ด้านความเป็นมาของหลักสูตร ด้านหลักการของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านแนวทางการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลของหลักสูตร ด้านเงื่อนไขในการนำหลักสูตร

ไปใช้ ผู้วิจัยได้สร้างเอกสารประกอบหลักสูตร โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ และนำเอกสารประกอบหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า เอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.53)

5.2 ผลการทดลองการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 13.80$) และค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 27.80$) ที่ปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการสอนการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีการแสดงบทบาทสมมติและฝึกปฏิบัติตามจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงการทำกิจกรรมที่สอดคล้องวัฒนธรรมไทยที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ครูทำหน้าที่ในการสอนและกระตุ้นนักเรียนด้วยกิจกรรม ร่วมแก้ปัญหาและเสนอแนะตามกิจกรรมอย่างมีเหตุและผล

เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนมีค่า 5.16 และหลังเรียนมีค่า 1.42 แสดงให้เห็นว่า การวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างชาติก่อนเรียนเมื่อยังไม่ได้มีฐานกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของไทยนักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์และความสนใจ ตั้งใจ ความกระตือรือร้นในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยไม่มากนัก และเมื่อได้ร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรที่จัดฐานกิจกรรม มุ่งเน้นการพูดตามวัฒนธรรมไทย มารยาทแบบไทย การแสดงบทบาทสมมติตามประเพณีไทยที่ถูกต้อง และสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ ส่งผลให้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนมีค่าความแตกต่าง ลดลงจากก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับ Harmer (1982) ได้ให้เหตุผลของการสอบว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องสอบเพื่อวัดความสามารถด้านต่างๆ ซึ่งการสอบวัดความสามารถ มีดังนี้ 1. การสอบวัดระดับ (placement test) 2. การสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน (progress test) 3. การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (achievement test) 4. การสอบแบบสาธารณะ (public examination) และเมื่อได้ทำการทดสอบพบว่าคะแนนของนักเรียนมีคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ก่อนเรียน และมีร้อยละของการพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 46.67 สอดคล้องกับ จตุรงค์ ธนะสีลังกูร (2549) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนแบบผสมผสาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านนาگانเหลียง จำนวน 40 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีการดำเนินการเป็น 4 วงจรการเรียนรู้ พบว่า ผลจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 4 วงจรโดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน มีนักเรียน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากผลการวิจัยและการอภิปรายด้วยเหตุผลดังกล่าว เป็นเหตุผลสนับสนุนว่าการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ครั้งนี้ บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือหลังจากการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชาวต่างชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะการพูดที่ดีขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 การใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองส่วนใหญ่ ไม่มีความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาไทย เนื่องจากติดสำเนียงภาษาของตนเอง ครูผู้สอนจึงควรเน้นในเรื่องการออกเสียงให้ชัดเจน และแทรกการประเมินในเรื่องของความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเต็มศักยภาพ

6.1.2 ผู้บริหาร ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพูดสื่อสารภาษาไทยในโรงเรียนในโอกาสพิเศษ หรือจัดทำโครงการให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดหน้าเสาธง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดสื่อสารภาษาไทย และเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดมากยิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรจัดทำงานวิจัยที่ส่งเสริมการพูดสื่อสารภาษาไทยในรูปแบบต่างๆ พร้อมทั้งส่งเสริมในเรื่องความมั่นใจ และบุคลิกภาพที่ดีในการพูดสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

6.2.2 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ในทุกระดับชั้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝน พัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารและนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

7. รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จตุรงค์ ธนะสีลังกูร. (2549). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนการสอนแบบผสมผสาน สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ผุสดี ตรงต่อกร. (2540). *การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์. (2551). *การศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรต่างประเทศ ในกรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เยาวเรศ ภักดีจิตร. (2557). *Active Learning กับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. นครสวรรค์: สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

รัตนะ บัวสนธิ์. (2551). *การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการศึกษา*. พิษณุโลก: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วีโรจน์ ลักขณาอดิศร. (2550). *ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity Based Learning: ABL)*. สืบค้นจาก http://www.seedlesrning.com.LinkClick.spx?fileticket=FenbQDYmzcc%3d&tabid=36&mid=350UploadClinic/RFID/A_ReflexRFID.pdf

ศศิธร ลิจันทรพร. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชัน เพื่อการศึกษานอกระบบ สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ภาษาอังกฤษ

Harmer, J. (1982). What is Communicative?. *English Language Teaching journal*, 36(3), 166-167.